

O brněnském drakovi

Říká se, že brněnského draka dovezli ze svých výprav křižáci, a nebo že ho pánům na radnici daroval nějaký turecký sultán.

Jenže samotní Brňané jsou si jistí, že draka nikdo nepřivezl, ale že musel žít někde u řeky Svratky, kde měl mít svoji jeskyni...

Podle známé brněnské pověsti drak trápil obyvatele v okolí. Když měl hlad, žral v okolí vše, co našel.

Lidé se ho báli, ale nevěděli, jak se ho zbavit. Radní slíbili velkou odměnu sto zlaťáků tomu, kdo ho zabije, ale nikdo se nehlásil.

Až jednou do hostince U Modrého lva přišel jeden muž, který chodil po světě. Všichni v hospodě vyprávěli samozřejmě jen o drakovi.

Muž chvíli poslouchal a pak povídá: "Já vás toho draka zbavím! Jen doneste velkou volskou kůži a pytel nehašeného vápna." Brňané mu moc nevěřili, ale co chtěl, to donesli.

Muž zašil vápno do volské kůže, naložil na vůz a odjel. Když přijel k řece, kde drak bydlel, položil rychle na zem kůži a čekal. Za nějakou chvíli drak skutečně přilezl a hned začal kůži žrát.

Když ji celou sežral, pěkně ji zapil vodou ze Svratky a odpočíval. Ale to neměl dělat. Vápno v něm začalo vřít, drak se nafukoval, nafukoval, až praskl.

To bylo v Brně radosti! Muž dostal svou odměnu a vydal se zase do světa. Od té doby se už Brňané nemuseli žádné obludy bát.

Birkovo kolo

Jednoho květnového dne roku 1638 se jako obvykle sešli v hospodě v Lednici po práci sousedé na sklenici vína.

Nechyběl mezi nimi ani Jiří Birk, kolářský mistr, který byl svým uměním známý po celém okolí.

Chvíli si povídali, když tu najednou se ozval Birkův hlas: "O co se vsadíte, že ráno v šest hodin, jak vyjde slunce, porazím v lese strom, udělám z něho kolo a ještě ten den je dokutálím do Brna, dřív než se zavřou městské brány."

Všichni se mu smáli a klidně se s ním vsadili o dvanáct tolarů. Věřili, že se to koláři nemůže podařit a oni lehce vyhrají sázku.

Birk však byl opravdu mistr svého řemesla. Než na brněnských věžích začali zvonit Ave Maria, proběhl bránou a přes Zelný trh na radnici.

Tam udivenému starostovi odevzdal hotové kolo. A protože kolo bylo opravdu mistrovský kus, dal ho starosta pověsit v radničním průjezdu.

Birk svou sázku vyhrál, ale dvanáct tolarů mu štěstí nepřineslo. Všichni věřili, že mu při práci pomáhal čert, a proto se mu začali vyhýbat.

Práce měl stále méně, až nakonec šikovný kolář zemřel v bídě.

Pokroucená věžička

Brněnští radní si začátkem 16. století pozvali známého kamenického mistra, který se vyučil u nejslavnějších pražských mistrů. Chtěli, aby postavil radnici, jakou nikde jinde nemají.

Mistr se jmenoval Pilgram a řekl si o plat tři hřivny stříbra pro sebe, materiál na stavbu a plat pro své dělníky a začali.

Po nějakém čase žádal Pilgram na městských radních o nějaké peníze. Ti mu ale nechtěli nic dát dřív, než bude stavba hotová.

To mistra rozzlobilo. Nejdřív se snažil domluvit s pány po dobrém, ale když viděl, že to nemá význam, rozhodl se jinak. Nechal svými kameníky vytesat nejdelší věžičku portálu nakřivo.

Celé město se chodilo na pokroucenou věžičku dívat!

Radní si proto mistra zavolali a nařídili mu, aby vše hned opravil. Ale Pilgram se jen usmál a řekl:

"Milí páni, vaše slova byla křivá zrovna tak jako věžička na portálu, a proto se ji nikdy nikomu nepodaří narovnat. Vždycky bude ukazovat světu vaši lež." A tajně odjel z města.

Marně ho všude hledali. Říkalo se, že odešel do Vídně, kde v chrámu svatého Štěpána prokázal své umění.